

La Immaculada Concepció

El 8 de desembre de 1854, el Sant Pare Pius IX proclamà la Immaculada Concepció de la Mare de Déu.

06/12/2021

La història de l'home sobre la terra és la història de la misericòrdia de Déu. Des de l'eternitat, abans de la creació del món, “ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls. Per amor” (*Ef* 1, 4).

No obstant això, per instigació del dimoni, Adam i Eva es van revoltar contra el pla diví: “seríeu igual com déus: coneixeríeu el bé i el mal” (*Gn* 3, 5), els havia murmurat el príncep de la mentida. I el van escoltar. No van voler deure res a l'amor de Déu. Van tractar d'aconseguir, per les seves soles forces, la felicitat a la qual havien estat cridats.

Però Déu no es va fer enrere. Des de l'eternitat, en la seva saviesa i en el seu Amor infinits, preveient el mal ús de la llibertat per part dels homes, havia decidit fer-se un de nosaltres mitjançant l'Encarnació del Verb, segona Persona de la Trinitat.

Per això, dirigint-se a Satanàs, que sota figura de serp havia temptat Adam i Eva, va comminar: “Posaré enemistat entre tu i la dona, entre el teu llinatge i el seu” (*Gn* 3, 15). És el primer anunci de la Redempció, en el qual s'entreveu ja la figura d'una

Dona, descendent d'Eva, que serà la Mare del Redemptor i, amb Ell, esclafarà el cap de la serp infernal. Una llum d'esperança s'encén davant el gènere humà des de l'instant mateix en què pequem.

Començaven així a complir-se les paraules inspirades, escrites molts segles abans que la Verge vingués al món, i que la litúrgia posa en llavis de Maria de Natzaret. “El Senyor em posseïa al començament, abans de les seves obres, des de sempre. Em va formar a l'inici del temps, des de l'origen, des del primer moment de la terra. Em va infantar quan els oceans no existien ni brollaven les fonts d'aigua viva. Abans que s'assentessin les muntanyes, abans dels turons, ja m'havia infanat, quan encara no havia fet l'amplària de la terra, el primer grapat de fang dels continents” (*Prv* 8, 22-26).

La Redempció del món estava en marxa ja des del primer moment. Després, a poc a poc, inspirats per l'Esperit Sant, els profetes van desvetllant els trets d'aquesta filla d'Adam a la qual Déu —en previsió dels mèrits de Crist, Redemptor universal del gènere humà— preservaria del pecat original i de tots els pecats personals, i l'ompliria de gràcia, per fer d'Ella la digna Mare del Verb encarnat.

“La noia que ha d'infantar tindrà un fill, i li posarà el nom d'Emmanuel” (*Is* 7, 14); està significada a Judit, l'heroïna del poble hebreu que va arribar a la victòria contra un enemic imponent, fins al punt que a Ella, més que a ningú, es dirigeixen les lloances: “Tu ets la glòria de Jerusalem, l'orgull d'Israel, l'honor del nostre poble!... Que el Senyor totpoderós et beneeixi per tots els segles!” (*Jdt* 15, 9-10).

Extasiats davant la bellesa de Maria,
els cristians li han dirigit sempre tota
mena de lloances, que l'Església
recull en la litúrgia: hort tancat, lliri
entre espines, font segellada, porta
del cel, torre victoriosa contra el drac
infernàl, paradís de delícies plantat
per Déu, estel amic dels naufrags,
Mare puríssima...

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/la-
immaculada-concepcio/](https://dev.opusdei.org/ca/article/la-immaculada-concepcio/) (05/08/2025)